

hvortilblandt jeg er det 4de, da forekommer det mig, at det er klarere, som vi foreslaa det. Der er slet ikke Tale om Tvang, det siges udtrykkeligt, at Lovforslaget hjemler ikke Krav paa geistlig Medvirken ved Ligbrænding. Jeg kan derfor ikke forstaa, hvorfor den ærede Taler (Bjerre) kan komme til at tale om, at man udøver Tvang mod Geistligheden. Nej, vilde man det, vilde den ærede Landstingsmand fra Aalborg (Bjerre) have mig ved sin Side; men det er slet ikke Meningen.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale at stemme mod Vædringsforslaget af de 5 ærede Medlemmer og derimod for det lille Vædringsforslag, som vi have stillet til § 5.

Formanden: Jeg tror nok, det ærede Medlem kom vel meget ind paa en Avisartikel. En Avisartikel hører jo, selv om den er fra nok saa kompetent Side, egentlig ikke hjemme her. I dette Tilfælde gør det vel ikke saa meget, men jeg nævner det, fordi det er en Vej, der kan føre saa langt, at man kan komme til at beklage Følgerne.

Justitsministeren (Melleman): Jeg maa begynde med at udtale, at der ikke har været nogen som helst Tvivl om, at Forslagsstillerne have ment, hvad ogsaa fremgaar af Ordene, at det skulde være en Ret for ethvert Menneste, der i øvrigt havde Habilitet til at gøre Testamente, at træffe Bestemmelse om, at hans eller hendes Lig skulde brændes i Stedet for at jordsæstes. Det er aldeles ikke Meningen, at man blot derved vilde give et Supplement til Bestemmelserne i § 3 om den Garanti, der skulde søges fra det offentlige Side imod Forbrydelser. Ganste simpelt er Meningen den, at medens i fremmede Love to Tilfælde ere opstillede, nemlig for det første det, at enhver kan selv anordne, at hans Lig skal brændes, og for det andet, at de efterlevende kunne lade Liget brænde, selv om der ikke foreligger noget Ønske fra den afdøde derom, saa mente man ikke at ville gaa saa vidt, at man vilde hjemle det sidste, idet man fandt det betænkeligt at tillade en Mand's efterlevende at foretage Ligbrænding af hans efterladte Begeme, naar han ikke selv ønskede

det, men derimod fandt man det naturligt, at naar Manden selv ønskede det, havde han samme Ret til at bestemme det i sit Testamente, som han overhovedet har til at bestemme det, som efter Lovgivningen kan sættes ind i et saadant. Det er Meningen, og jeg ser heller ikke, at der er nogen Modsigelse imellem § 1 og § 2. I ethvert Tilfælde er det en Modsigelse, der kan ændres ved en ringe Forandring. Sagen er nemlig den, at § 1 er skreven under Indtrykket af den bestaaende Tingenes Tilstand, navnlig den sidste Højesteretsdom, hvorefter det er forbudt fra det offentlige Side ganske uden Hensyn til, at vedkommende selv og hans efterladte maatte ønske det, at foretage Ligbrænding. Naar derfor § 1 er stillet i Spidsen og er formuleret, som den er, er det blot Meningen dermed at udtale det Princip, at det absolute Forbud mod Ligbrænding, som nu bestaar, skal være bortfaldet, og at Ligbrænding skal være tilladt fra det offentlige Side, ikke skal møde nogen Hindring fra det offentlige Side, naar de i de nedenfor følgende Paragraffer nævnte Betingelser ere til Stede. Hvad dernæst Bestemmelsen i § 2 angaar, skal jeg bemærke, at det slet ikke er Meningen, at det offentlige paatager sig nogen som helst Garanti for at gennemføre den afdødes Vilje, aldeles ikke. Det gaar med en saadan Bestemmelse som med alle andre, der findes i et Testamente. Det er bekendt nok for de ærede Forslagsstillere saa vel som for alle andre, at det offentlige indlader sig ikke paa, i det mindste naar Testamentet ikke er konfirmeret af Staten, at paase, at Testamentets Bestemmelser blive opfyldte, men det er noget, som kun de berettigede maa paase eller hvorfor der af anden Vej maa sørges ved Indsættelse af Eksekutorer fra den afdødes Side. Det er derfor aldeles ikke Meningen med Bestemmelsen i § 2 at hjemle nogen Indgriben fra det offentlige Side, men kun at hjemle en Mand Ret til at bestemme noget i sit Testamente med fuld Retsgyldighed og med samme Virkning, som han i Testamentet kan bestemme f. Eks. om, hvem hans Formue skal tilfalde.

I øvrigt skal jeg med Hensyn til de Vædringsforslag, der ere stillede af 5 ærede Medlemmer, bemærke, at det første fremtaldet, som allerede antydet af en æret anden